

Valdemar Thomsen: Forinden jeg svarer paa den højtærede Landbrugsministers venlige Bemærkninger til mig, maa det maaske være mig tilladt at citere lidt af Landbrugsraadets Henvendelse til Statsministeren af 20. April 1937. Ministeren har aabenbart ikke skænket Henvendelsen ret megen Opmærksomhed, maaske han helt har glemt den, men nu kan han altsaa læse i hvert Fald noget af den i Rigsdagstidenden. Der stod bl. a.:

„Landbrugets Pantegæld er i de sidste 10 Aar steget med over 1 200 Mill. Kr. Dets Formue er i Løbet af samme Tidsrum gaaet 1 700 Mill. Kr. tilbage. Ejendomsskyldvurderingen i 1936—37 har paa Papiret forøget Landbrugets nominelle Kapital, men derved i Realiteten kun forøget Landbrugets Skattebyrde. Over Halvdelen af danske Landmænd staar i Dag blottet for Formue, og kun 42 000 Landmænd ejer over 10 000 Kr.“

Den højtærede Landbrugsminister er i Dag, i Mod sætning til Landbrugsraadet, kommet til det Resultat, at Landbrugets Status kun var forringet med 750 Mill. Kr. Bortset fra, at Ordet „kun“ ikke er saa heldigt anbragt i denne Forbindelse, da selv 750 Mill. Kr. er et forfærdende Tal, maa jeg holde for, at 3 Milliarder som Tab for Landbruget vil være nogenlunde rigtigt.

Jeg gaar ud fra, at Landbrugsraadets Tal om en Formueforringelse paa 1 700 Mill. Kr. er rigtigt, men dertil maa lægges en stor Del af de 1 200 Mill. Kr., som Pantegælden er forøget med, og jeg skal sige hvorfor. Det er her i Landet, og det fremhæves for øvrigt af den Henvendelse, som er rettet til Statsministeren, saadan, at Halvparten af Landmændene har en negativ Formue, og den forøgede Pantegæld, som denne Halvdel har paadraget sig, giver sig ikke, som Landbrugsministeren aabenbart forudsatte, Udslag i en Formueforringelse, der paavirker de statistiske Tal, og det er nu engang de statistiske Tal, vi her maa regne med. Altsaa en stor Del af de 1 200 Mill. Kr. skal lægges til de 1 700 Mill. Kr., men dertil kommer som noget endnu vigtigere, at Værdierne i 1924 var i anderledes god Overensstemmelse med Brugsværdierne, end de er nu. Det er naturligvis noget vanskeligt at afgøre, hvor meget den reelle Værdi er gaaet tilbage, men at Vurderingssummerne i 1924 var for lave i Forhold til Brugsværdien, og at de nu er for høje sammenlignet med Brugsværdien, derom kan der ikke være

nogen som helst Tvivl. Jeg maa derfor fastholde, at Landbrugets Status er forringet med 3 Milliarder, snarere over end under, forudsat at man regner med de reelle Værdier.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Udenrigsminister siger, at man ikke kan vurdere Regeringens Handelspolitik efter Tallene fra 1931, men bør bruge Tallene fra 1932 eller 1933, sammenlignet med 1937 eller 1938. Nu er dette ikke rigtigt, for allerede i 1932 havde vi visse Virkninger af Regeringens forfejlede Politik med Begrænsning af Importen, som skal give mindre Eksport; men vi kan ogsaa bruge Tallene fra 1932 og 1937 til Sammenligning, saadan som Ministeren selv ønsker, og jeg haaber, at Ministeren, ogsaa efter at jeg har talt, vil fastholde, at Resultatet er det afgørende. Bliver det slet, saa har den førte Politik været slet. Vi maa bøje os for Kendsgeringerne fra det praktiske Liv og ikke smygge udenom. Vor Eksport af egne Varer var i 1932 1 086 Millioner danske Kroner. Den steg til 1 541 Millioner danske Kroner i 1937, men nu ved vi, at Kroneværdien er forringet, og vi kan derfor ikke regne ud fra de danske Kroner; vi maa i Stedet regne dem om til Guld, hvis Værdi over for Varer er nogenlunde ens i de paagældende Aar. Hvis vi ser paa, hvordan det stiller sig med Eksporten af danske Varer maalt i Guld, var Eksporten i 1932 762 Mill. Kr., men den faldt til 749 Mill. Kr. i 1937. Der var altsaa ikke en Stigning, som den højtærede Udenrigsminister fortæller. Nu tænker jeg mig, at Ministeren vil sige: Ja, men hele Verdenshandelen er faldet i Tiden fra 1932 til 1937, men herom siger Folkeforbundets Statistik, at der tværtimod har været en Stigning fra 12 885 Millioner Gulddollars til 15 294 Millioner, og Resultatet af Regeringens Handelspolitik bedømt ud fra det af Ministeren selv valgte Aar er, at vor Andel af Verdenshandelen er faldet fra 1,7 til 1,3 pCt. af Eksporten, altsaa med ¼. Og jeg spørger: Kan Udenrigsministeren faa sig selv til at kalde det Fremgang, og er det ham en Opfordring til at fortsætte en slet Politik fremfor at faa den ændret?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.